

PROSLOV IX.D

Vážený pane starosto, pane řediteli, vážení učitelé a rodiče.

Dovolte nám, abychom vám pronesli několik slov o průběhu našeho devítiletého studia na naší základní škole v Chrastavě.

Ne všichni jsme šli od první třídy stejnou cestou. Někdo začínal na základní škole ve Vítkově a někdo v budovách základní školy v Chrastavě. Byla to pro nás velká změna, nový začátek. Na konci prvního stupně si mnozí určitě pamatují den, kdy nás přišel na chvíli pohlídat pan učitel Vojtíšek. Řekl nám o sobě pár věcí a v tu chvíli se celá třída shodla, že bychom pana Vojtíška chtěli jako třídního učitele v dalších letech. V tu chvíli jsme ovšem nevěděli, že to některým z nás opravdu vyjde.

S příchodem do šesté třídy na druhém stupni základní školy nás čekaly další velké změny, a to náš nový třídní učitel a někteří noví spolužáci. Dozvěděli jsme se, kdo s námi zůstal z páté třídy, a kdo přišel nový. Se vzájemným seznamováním nám pomohly harmonizační dny, které však byly poznamenány covidovým obdobím a bohužel nebylo možné ve škole přespávat, a tak jsme po harmonizačních dnech zůstali doma za počítačem. Tento způsob výuky se mi zdál poněkud zajímavý. Myslím si, že budeme vzpomínat na nefungující mikrofony a webkamery, či pouze na předstírání nefunkčnosti těchto zařízení. V sedmé třídě jsme se vrátili zpět do školy a nedokázali jsme si odvyknout lenosti, kterou jsme se v dobách online výuky naučili. Někteří z nás to kompenzovali formou doučování a jiní to vzdali, ale i tak to pro nás všechny bylo nesmírně těžké zajet do starých kolejí. Zlovyků z online výuky se někteří zbavili až po roce a půl a někteří si je nesou dodnes.

Naše vztahy upevnily také další školní akce jako například lyžařský výcvik, na kterém jsme bohužel opět přespávat nemohli, a to ze stejného důvodu jako u harmonizačních dnů. To nám však nezabránilo v tom, abych si školní akce užili. Vzpomínáme na ně v dobrém a všichni bychom si je rádi zopakovali. Zůstávají už jen v našich vzpomínkách stejně jako náš nezapomenutelný Apríl, kdy nám do hlavy vnikl nápad poschovávat lavice po celém patře s pomocí dnešní 9.C. V tu chvíli nám nápad přišel velmi vtipný, avšak když přišel pan ředitel Trpišovský, náš smích nás velmi rychle přešel.

Ke konci deváté třídy jsme začali školu a školní akce brát trochu rozumněji. Po domluvě s učitelem o chování naší třídy jsme si jeho slova vzali více k srdci a vymysleli jedny z posledních akcí s naší třídou – rafty na Malé skále společně s přespáváním ve škole. To už všichni měli kamarádský vztah – nejen spolužáci, ale i učitelé. Celých těch devět let bylo nezapomenutelných, teď však nastává čas jít dál, každý svou cestou a každý doufáme v to nejlepší.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří nás podporovali v těchto letech, hlavně učitelům jako třeba paní učitelce Šulcové za psychické připravení na budoucí

život na střední škole, paní učitelce Zatočilové za vyřešení našich problémů jako u doktora, paní učitelce Pustkové za objasnění záhad a výjimek českého jazyka, panu učiteli Řehořkovi za průvod historií, paní učitelce Petržilkové za vysvětlení Pythagorovy věty či Thaletovy kružnice. A samozřejmě našemu třídnímu učiteli Vojtíškovi za všechny zážitky ze základní školy a hlavně za jeho pevné nervy spojené s trpělivostí vzhledem k naší třídě. Na konec panu řediteli za zřízení našich již zmíněných školních akcí, spolužákům za užité roky povinné školní docházky a rodičům za to, že za námi celou dobu stáli a stát budou.